

תאונות דרכים עם נפגעים

סיכומים כלליים - 2002

ירושלים, תמוז תשס"ב, יוני 2003

למעוניינים ברכישת הפרסום על גבי דיסקט (טקסטים ב-Word ולוחות
ב-Excel 2000), נא לפנות ללשכה המרכזית לסטטיסטיקה, טל' 02-6592032
או לטל' 03-5681932.

תוכן העניינים

[הקדמה](#)

[הגדרות והסברים](#)

[לוחות](#)

[ממצאים עיקריים](#)

[עובדי הלמ"ס שלקחו חלק בהכנת הפרסום](#)

[תרשימים](#)

הקדמה

בפרסום שלפנינו מובאים נתונים על תאונות דרכים עם נפגעים שאירעו בשנת 2002. הנתונים נועדו להשלים ולהרחיב את הסיכומים החודשיים של תאונות דרכים עם נפגעים, המתפרסמים באופן שוטף ב"ירחון הסטטיסטי לישראל" וב"רבעון לסטטיסטיקה של תחבורה", שבהוצאת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. הנתונים בפרסום זה הם נתונים שנתיים, כלל-ארציים, המוצגים בחתכים שונים על תאונות הדרכים עם נפגעים, כלי הרכב, הנפגעים והנהגים שהיו מעורבים באותן תאונות. החל בפרסום זה מוצגים נתונים גם על נפגעים ונהגים לפי קבוצת אוכלוסייה (לוחות 2.09 ו-4.07).

הפרסום כולל נספח שבו מובאים נתונים על תאונות דרכים עם נפגעים שאירעו בשנת 2002 ביהודה ושומרון (עד שנת 1994 פורסם נספח זה מדי שנה ב"רבעון לסטטיסטיקה של תחבורה"). החל בפרסום זה מוצגים נתונים גם לפי יישוב (לוחות 6,5 ו-9).

פרסום זה הוא אחד מתוך שני פרסומים בנושא תאונות דרכים עם נפגעים בשנת 2002. בפרסום השני, מס' 1205, מובאים נתונים על תאונות בדרכים לא-עירוניות. מוצגים בו, במשולב, מספר התאונות, נפח התנועה וההסתברות לתאונה בכל ק"מ ובכל צומת, בדרכים לא-עירוניות נבחרות.

הנתונים מבוססים על עיבודים שנערכו על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מתוך קובץ תאונות דרכים עם נפגעים של משטרת ישראל. תודתנו למשטרה המעמידה לרשותנו את הקובץ.

עיבוד החומר נעשה על פי הזמנתם ובמימונם של הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים ומע"צ (מחלקת עבודות ציבוריות) אשר במשרד התחבורה. ריכוז הנתונים והכנתם לפרסום נעשו בתחום תחבורה ותקשורת בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

פנינה צדקה

מנהלת אגף בכירה, תשתית כלכלה

ירושלים, תשס"ג - 2003

א. ממצאים עיקריים

בשנת 2002 פתחה משטרת ישראל כ-112 אלף תיקי תאונות דרכים. מאז שנת 1996, שבה יוּשמו השינויים האחרונים בקריטריונים לפתיחת תיקי תאונות דרכים, חלה עלייה של כ-13% במספר התיקים שנפתחו. במשך כל אחת משנים אלו, מהווים "תיקי ת"ד" (תאונות דרכים עם נפגעים) ו"תיקי כללי עם נפגעים" (שני סוגי התיקים הכוללים נפגעים), כ-80% מכלל התיקים. יחד עם זאת, נמשכת המגמה של ירידה מתמדת בחלקם היחסי של "תיקי ת"ד" מתוך התיקים הכוללים נפגעים (חלקם ירד משליש לחמישית) במקביל לעלייה מתמדת בחלקם היחסי של "תיקי כללי עם נפגעים".

תיקים שנפתחו על ידי המשטרה, לפי סוג תיק ושנה:

2002	2001	2000	1999	1998	1997	1996	סוג תיק
112	108	106	107	108	104	99	סך כולל (באלפים)
אחוזים							
16	17	19	21	24	24	26	ת"ד - תאונות דרכים עם נפגעים
64	63	61	58	56	56	53	כללי עם נפגעים
1	2	2	3	4	7	9	ני"ב - נזק בלבד
19	18	18	18	16	13	12	כללי ני"ב

הממצאים מבוססים על "תיקי ת"ד" בלבד ואינם כוללים כ-71 אלף תאונות דרכים עם נפגעים קל, שסווגו בשנת 2002 כ"תיקי כללי עם נפגעים".

תאונות דרכים עם נפגעים

בשנת 2002 נרשמו בישראל (ללא יהודה ושומרון), 18,490 תאונות דרכים עם נפגעים. מגמת הירידה במספר התאונות, שנמשכה ארבע שנים, נעצרה. עם זאת, מספר התאונות הקשות המשיך לרדת (ירידה של כ-38% במהלך שבע השנים האחרונות).

אחוז שינוי לעומת שנת 2001	ת"ד	חומרת התאונה
+ 2	18,490	כל התאונות
- 4	456	קטלניות
- 5	1,971	קשות
+ 3	16,063	קלות

מכלל התאונות, כ-73% אירעו בדרכים עירוניות. כ-55% מהתאונות שאירעו בדרכים עירוניות, היו בצמתים, לעומת כ-43% בלבד בדרכים לא-עירוניות.

חומרת התאונה בדרכים לא-עירוניות הייתה גבוהה מאשר בדרכים עירוניות. בדרכים עירוניות כאחוז אחד מהתאונות היו קטלניות ועוד כ-9% קשות, ואילו בדרכים לא-עירוניות היו הנתונים כ-5% וכ-15%, בהתאמה. כ-64% מהתאונות אירעו בשעות היום וכ-36% בשעות הלילה.

בבדיקת התאונות לסוגיהן, נמצא שכ-74% מהן היו התנגשויות של כלי רכב זה בזה, כ-14% מהתאונות היו מסוג פגיעה בהולך רגל והשאר תאונות רכב יחיד.

נפגעים

38,204 בני אדם נפגעו ב-18,490 התאונות הנזכרות לעיל. מגמת הירידה במספר הנפגעים, שנמשכה שלוש שנים, נעצרה. עם זאת מספר הנפגעים קשה המשיך לרדת, ירידה של כ-39% במהלך שבע השנים האחרונות.

במספר ההרוגים ל-100 אלף תושבים חלה ירידה מ-8.4 בשנת 2001 ל-8.0 בשנת 2002, ומספר הנפגעים לתאונה – נותר ללא שינוי, 2.1.

חומרת פגיעה	נפגעים	אחוז שינוי לעומת שנת 2001
כל הנפגעים	38,204	+ 2
הרוגים	525	- 3
פצועים קשה	2,419	- 9
פצועים קל	35,260	+ 2

בבדיקת המעורבות בתאונות דרכים לפי קבוצות אוכלוסייה, נמצא שחלקם של הערבים בין הנפגעים גבוה מחלקם היחסי באוכלוסייה. הערבים מהווים כ-19% מאוכלוסיית ישראל, אך 22% מהנפגעים בתאונות דרכים (23% מההרוגים). 22 ילדים ערבים (עד גיל 14) נהרגו בשנת 2002, והם מהווים 69% מכלל הילדים שנהרגו.

כ-36% מהנפגעים נפגעו בתאונות שאירעו בדרכים לא-עירוניות, המהוות כ-27% מכלל התאונות. כ-61% מההרוגים וכ-42% מהפצועים קשה נפגעו בדרכים אלה. כ-8% מכלל הנפגעים וכ-34% מכלל ההרוגים היו הולכי רגל. מבין הולכי הרגל שנפגעו בעת חציית כביש, כ-55% נפגעו במעבר חצייה.

מעבר החצייה אינו מבטיח חצייה בטוחה. ילדים (גילאי 0-14) וקשישים נפגעים בשיעורים גבוהים בעת חציית כביש.

מבין הילדים שנפגעו בעת חציית כביש, כ-42% נפגעו במעבר חצייה, ומבין הקשישים – כ-55%.

גיל	אחוז מהאוכלוסייה	אחוז מהנפגעים	אחוז מהולכי הרגל שנפגעו
14-0	28	10	25
+65	10	5	23

כלי רכב מעורבים בתאונות עם נפגעים

35,445 כלי רכב היו מעורבים בתאונות דרכים עם נפגעים, עלייה של כ-3% בהשוואה ל-2001. מגמת הירידה במספר כלי הרכב שהיו מעורבים בתאונות דרכים עם נפגעים, שנמשכה ארבע שנים ברציפות, נעצרה.

סוג כלי הרכב	אחוז במצבת הרכב	אחוז בנסועה השנתית	אחוז מעורבות בתאונות	אחוז מעורבות בתאונות קטלניות
סך הכל	100.0	100.0	100.0	100.0
מזה:				
רכב פרטי	76.4	63.6	67.4	51.6
משאית עד 4 טונות (משקל כולל)	14.8	22.0	14.4	18.2
משאית +16.0 טון (משקל כולל)	1.0	2.9	1.7	9.6
אופנועים	4.0	1.8	7.9	6.3

חלקן של המשאיות הקטנות (עד 4 טונות) והמשאיות הגדולות (16 טון ומעלה) במעורבות בתאונות דרכים, קטן מהותית מחלקן בנסועה, ואילו חלקם של האופנועים גדול פי 4.4 מחלקם בנסועה.

נהגים מעורבים בתאונות עם נפגעים

בתאונות דרכים עם נפגעים, היו מעורבים 35,445 נהגים, עלייה של כ-3% בהשוואה ל-2001. מגמת הירידה במספר הנהגים שהיו מעורבים בתאונות דרכים עם נפגעים, שנמשכה ארבע שנים ברציפות, נעצרה. כ-78% מהנהגים המעורבים בתאונות היו גברים וכ-22% היו נשים, כאשר אחוז הנשים מכלל המורשים לנהוג עמד על כ-39%. אחוז הנשים מכלל הנהגים המעורבים בתאונות קטלניות עמד על כ-9%. כ-48% מכלל הנהגים המעורבים בתאונות לא עברו עבירת נהיגה בעת התאונה, כ-49% מהנהגים היהודים והאחרים המעורבים בתאונות, וכ-43% מהנהגים הערבים.

בשנת 2002, 18,450 נהגים, יהודים ערבים ואחרים, עברו עבירת נהיגה בעת התאונה לפי ההתפלגות הבאה:

נהגים שעברו עבירת נהיגה בעת התאונה				עבירה
אחוז מסך כל הערבים	אחוז מסך כל היהודים והאחרים	אחוז מסך כולל	סך כולל	
100	100	100	18,450	סך כולל
13	14	14	2,531	אי-ציות לרמזור
14	11	12	2,178	אי-מתן זכות קדימה לרכב
11	10	10	1,839	אי-שמירה על מרחק
7	10	10	1,764	אי-ציות לתמרור "זכות קדימה"
6	10	9	1,727	אי-ציות לתמרור "עצור"
6	10	9	1,659	סטייה מנתיב
14	5	7	1,239	מהירות מופרזת
6	6	6	1,162	פנייה לא נכונה
2	5	5	876	אי-מתן זכות קדימה להולך רגל
21	19	19	3,475	עבירה אחרת

שלוש העבירות השכיחות ביותר הן: אי-ציות לרמזור, אי-מתן זכות קדימה לרכב ואי-שמירה על מרחק. בבדיקה לפי קבוצת אוכלוסייה נמצא, שעבירת הנהיגה השכיחה ביותר אצל נהגים יהודים ואחרים היא אי-ציות לרמזור, ואילו אצל הנהגים הערבים העבירות השכיחות ביותר הן נהיגה במהירות מופרזת ואי-מתן זכות קדימה לרכב.

בבדיקה לפי גיל עולה, כי מתוך כלל הנהגים שהיו מעורבים בתאונות, חלקם של נהגים צעירים עד גיל 24, היה גדול בכ-50% מחלקם היחסי בכלל המורשים לנהוג. לעומת זאת, חלקם של הנהגים המבוגרים (בני 65 ויותר) המעורבים בתאונות היה נמוך בכ-30% מחלקם היחסי בכלל המורשים לנהוג.

17.7	7.9	13.7	אי-ציות לרמזור
------	-----	------	----------------

התפלגות עבירות נהיגה בעת התאונה אינה אחידה בקבוצות הגיל השונות. אצל נהגים צעירים (עד גיל 18), קיימת שכיחות גבוהה של עבירות נהיגה במהירות מופרזת ואי-שמירה על מרחק, אך נמוכה יחסית באי-מתן זכות קדימה לרכב ואי-ציות לרמזור. שכיחות הפוכה קיימת כאשר מדובר בנהגים מבוגרים (55-64).

מזה:		נהגים שעברו עבירת נהיגה בעת התאונה	עבירה
בגילים 64-55	עד גיל 18		
אחוזים			
100	100	100	סך הכל
2.0	17.9	6.7	מהירות מופרזת
7.6	10.6	10.0	אי-שמירה על מרחק
15.4	8.5	11.8	אי מתן זכות קדימה לרכב

יהודה ושומרון

תאונות

בשנת 2002 נרשמו ביהודה ושומרון 593 תאונות דרכים עם נפגעים.

מספר התאונות הקטלניות הגיע בשנה זו ל-20 (22 תאונות קטלניות בשנת 2001).

כ-12% מהתאונות היו מסוג פגיעה בהולך רגל (בדומה לשנת 2001).

נפגעים

בתאונות אלה נפגעו 1,408 איש. מבין הנפגעים, 23 היו הרוגים (כמו בשנת 2001) ו-157 היו פצועים קשה (151 פצועים בשנת 2001).

מספר הילדים (עד גיל 14) שנפגעו היה 212, ומספר הקשישים (בני 65+) שנפגעו היה 33.

כלי רכב מעורבים בתאונות

במהלך אותה שנה, היו מעורבים בתאונות עם נפגעים 990 כלי רכב, מהם: כ-58% רכב פרטי, כ-26% משאיות וכ-5% רכב ציבורי.

כ-4% מכלי הרכב המעורבים בתאונות עם נפגעים רשומים ביהודה ושומרון ובחבל עזה.

ב. הגדרות והסברים¹

תאונת דרכים: תאונה שאירעה עקב הימצאות של רכב במצב של תנועה בדרך ושנגרמה בה חבלה, או שהתאונה הייתה מקור פגיעה באדם.²

הנתונים כוללים תאונות דרכים עם נפגעים, שנחקרו על ידי משטרת ישראל ושנרשמו על ידה בתיקי תאונות דרכים ("תיקי ת"ד"), שבהן היה מעורב לפחות רכב אזרחי אחד (כולל משטרתית), אזרח הולך רגל או נוסע. משטרת ישראל אינה רושמת תאונות בהן היה מעורב רכב צבאי בלבד. כאמור, הנתונים אינם כוללים תאונות דרכים עם נפגעים קל שנרשמו ב"תיקי כללי עם נפגעים".

לוחות הפרסום (פרט לנספח) אינם כוללים מידע על תאונות שאירעו ביהודה ושומרון ובחבל עזה, להוציא תאונות (מעטות) שאירעו ביישובים היהודיים בחבל עזה.

הנתונים על התאונות שאירעו ביהודה ושומרון (לא כולל שטחי הרשות הפלסטינית) ושטופלו על ידי משטרת ישראל, מופיעים בנספח מיוחד המצורף בסוף פרסום זה.

דרך: לרבות כל מסילה, דרך, סמטה, כיכר, מעבר, גשר או מקום פתוח שיש לציבור זכות לעבור בו.

דרך עירונית: כל דרך הנמצאת בתחום רשות מקומית, שהכניסה אליה מסומנת בתמרור יישוב (א) והיציאה ממנה מסומנת בתמרור (ב).

תאונה קטלנית: תאונה שבה, או שבעקבותיה, נהרג אדם אחד לפחות.

הרוג: אדם שמת בעקבות תאונה או שמת מפצעיו בתוך 30 יום מיום התאונה.

תאונה עם פצועים קשה: תאונה שבעקבותיה אדם אחד, לפחות, נפצע באופן קשה.

פצוע קשה: אדם שאושפז בעקבות תאונה בבית חולים לתקופה של 24 שעות ויותר, **שלא לצורך השגחה בלבד.** התוספת "שלא לצורך השגחה בלבד" הוספה להגדרה על ידי משטרת ישראל בדצמבר 1995, כדי להגיע להגדרה ברורה ואחידה, מאחר שיישום ההגדרה הקודמת בשטח לא היה אחיד. השינוי הקודם בהגדרת "פצוע קשה" נעשה במחצית השנייה של 1970. עד אז נכללו רק אלה אשר אושפזו לפחות 6 ימים. יש לשים לב לשינויי ההגדרה כאשר משווים נתונים משנים שונות.

תאונה עם פצועים קל: תאונה שהיה בה נפגע אחד לפחות, ושאינה תאונה קטלנית או תאונה עם פצוע קשה.

פצוע קל: אדם שנחבל בעקבות תאונה ולא אושפז, או שאושפז לתקופה קצרה (פחות מ-24 שעות) **או לצורך השגחה בלבד.**

סוג התאונה: נקבע לפי המצב ההתחלתי של התאונה, אלא אם כן נרשם במפורש "מצב סופי". כך, למשל, תאונה שהחלה בהחלקה והסתיימה בהתחלקה תסווג כהחלקה; תאונה שהחלה בהתנגשות והסתיימה בפגיעה בהולך רגל תסווג כהתנגשות.

צומת: שטח המפגש של זרועות הדרך. נרשמו כתאונות בצומת גם תאונות שאירעו בזרוע הצומת, אך קרו בגלל הקרבה לצומת.

¹ הגדרות אלו מבוססות על פקודת הקבע 13.03.05 של משטרת ישראל.

² עם הפסקת חובת הדיווח על תאונות שבהן נגרם נזק בלבד, החל ב-1.8.1961, אין נתונים בלשכה המרכזית לסטטיסטיקה על תאונות דרכים ללא נפגעים.

כלי רכב: כל סוגי הרכב המנועיים והבלתי מנועיים, כולל עגלות, אופניים וכו'. הגדרות והסברים על כלי הרכב המנועיים ראה: הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, פרסום מיוחד 1184, כלי רכב מנועיים - מצבה ליום 31.12.2001.

סוגי רכב: החל בפרסום של נתוני שנת 1991 נערכה מחדש רשימת סוגי הרכב המעורבים בתאונות דרכים, והותאמה לשינויים שנעשו על ידי משרד התחבורה. התאמה נוספת נעשתה בשנת 1994. עיקר השינויים נרשמו בסוגי הרכב הבאים:

1. **אופנועים** - החל בשנת 1991, נקבע סוג האופנוע לפי נפח המנוע בסמ"ק (עד 50 ; 51-250 ; +251). בוטלה האבחנה לפי הסיווג הישן: קלנוע, קטנוע ואופנוע.
2. **משאיות** - החל בשנת 1991, האבחנה היא לפי המשקל הכולל של המשאית, תוך הפרדה בין אוכלוסיית המשאיות שמשקלן מעל 4 טונות לבין אלו שמשקלן עד 4 טונות. החל בשנת 1994, משאיות אינן כוללות "אוטובוסים זעירים" (ראה הסבר בהמשך).
3. **אוטובוסים זעירים** - סוג רכב חדש. עד 1993, בקבוצת רכב משא אחוד (עד 4 טונות) נכללו גם כלי רכב עם היתר מיוחד להסעת נוסעים. במהלך שנת 1993, כלי רכב אלה סווגו בקבוצה נפרדת והחל ב- 1994 הם מוצגים כאוטובוסים זעירים.

עקב שינויים אלה, יש להיזהר בהשוואת הנתונים, במיוחד אלה המתייחסים לאופנועים ולמשאיות, עם נתוני שנים שקדמו לשינויים.

עבירת הנהג: נרשמת כאשר לדעת הבוחן היא תרמה לתאונה. אין כל הכרח כי הנהג המעורב יורשע בה, או שיתבע בגינה.

נהג: כל הנהג ברכב מנועי או בלתי מנועי.

נוסע: כל אדם (למעט הנהג) הנוסע בתוך הרכב או הנמצא בשלב של עלייה או ירידה ממנו, כולל נוסע נוסף על אופניים, על אופנוע וכד'.

הולך רגל: כל אדם (כולל ילדים בעגלות ילדים ונכים בעגלות נכים לא מנועיות) ההולך או העומד בדרך, בשולי הדרך או על המדרכה.

תאונות ל-1,000 כלי רכב מורשים ול-100 אלף תושבים: הנתונים הם ממוצעים שנתיים, אלא אם כן צוין אחרת בגוף הלוח.

יום ולילה: היום והלילה נקבעים לפי זריחת השמש ושקיעתה בכל יום בשנה.

קבוצת אוכלוסייה: האוכלוסייה מחולקת לשתי קבוצות:

- **יהודים ואחרים** - כוללת יהודים, נוצרים אחרים (שאינם ערבים) ואלה ללא סיווג דת.
- **ערבים** - כוללת מוסלמים, נוצרים ערבים ודרוזים.

מקור הנתונים - הסברים ושינויים

מקור הנתונים הוא קובץ תיקי תאונות דרכים (תיקי ת"ד) המתקבל ממשטרת ישראל.

במסגרת הטיפול המשטירתי בתאונות דרכים, המשטרה פותחת 4 סוגי תיקים:

1. **ת"ד** - תאונות דרכים - תאונות דרכים בה לפחות נפגע אחד.
2. **נ"ב** - נזק בלבד - תאונות דרכים ללא נפגעים, עם נזק בלבד.

3. **כללי עם נפגעים** - תאונת דרכים עם פצועים קל שלא סווגה כ"ת"ד".
4. **כללי נ"ב** - תאונת דרכים ללא נפגעים, עם נזק בלבד שלא סווגה כ"נ"ב".

כאמור, פרסום זה מבוסס על "תיקי ת"ד" בלבד.

הסברים נוספים על סוגי התיקים מופיעים בסעיף הבא: "שינויים בקריטריון לפתיחת תיק תאונת דרכים".

שינויים בקריטריונים לפתיחת תיק תאונת דרכים ("תיקי ת"ד"): במהלך שנות התשעים, ביצעה משטרת ישראל שינויים מהותיים בקריטריונים לפתיחת סוגי התיקים השונים של תאונות דרכים. שינויים אלה השפיעו על מספר "תיקי ת"ד" שרק עליהם מתבססים הנתונים המובאים בפרסום זה. יש לזכור זאת בעת השוואת הנתונים לשנים שקדמו לשנת 1996. השינויים בוצעו בשני מהלכים:
א. במהלך שנת 1993 (יושם בהדרגה בין מאי לדצמבר).
ב. בדצמבר 1995 (בפועל, החל ב-29.11.1995).

להלן תיאור קצר של השינויים:

השינוי הראשון - עיקרו קיצור "פערי הדיווח" (שהוא מספר הימים שעברו בין תאריך אירוע התאונה לבין תאריך מסירת ההודעה למשטרה). במילים אחרות, קיצור משך הזמן הקובע אם תאונה עם נפגעים קל תסווג כ"תיקי ת"ד" או כ"תיקי כללי עם נפגעים" – מתקופה של 8 ימים (עד לשינוי ב-1993) לתקופה של 3 ימים בלבד בין מועד התאונה הקלה לדיווח עליה.

לפי אומדן שערכה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה עבור שנת 1994, השינוי גרם להפחתה של יותר מ-9% במספר התאונות עם נפגעים קל שעבורן נפתח "תיקי ת"ד", והן נרשמו כ"תיקי כללי עם נפגעים" ולכן אינן מופיעות בממצאים של הפרסום לשנת 1994.

תיאור מפורט של שינוי זה והשפעותיו, מופיע בשני פרסומים קודמים בהוצאת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה: פרסום מיוחד 1011, תאונות דרכים עם נפגעים 1994 - חלק א: סיכומים כלליים ופרסום מיוחד 1041, תאונות דרכים עם נפגעים 1995 - חלק א: סיכומים כלליים.

השינוי השני - נועד ליצור אחידות בגורמים המשפיעים על סוג התיקי שייפתח. במסגרת זו, הוגדל מחד גיסא "פערי הדיווח" על תאונת דרכים עם נפגעים קל, במקרה של עבירת נהיגה חמורה, מ-3 ל-30 יום; ומאידך גיסא, לגבי עבירת נהיגה קלה התווספו תנאים מגבילים.

שינויים אלה גורמים בחלקם להקטנת מספר "תיקי ת"ד" ובחלקם להגדלת מספרם, ולכן אין בידנו מידע בדוק על ההשפעה הכוללת.

במסגרת השינויים שנעשו בשנת 1995, הוגדר מחדש "פצוע קשה" - "אדם שאושפז בעקבות תאונה בבית חולים לתקופה של 24 שעות ויותר שלא לצורך השגחה בלבד". השינוי הוא בתוספת "שלא לצורך השגחה בלבד".

שינוי זה משפיע על מספר התאונות עם פצועים קל וגם על מספר התאונות עם פצועים קשה. לא ניתן לאמוד את השינוי ומגמתו מאחר שעקב חוסר האחידות ביישום ההגדרה לפני השינוי, ייתכנו שינויים לשני הכיוונים.

הסבר מפורט של השינוי שנעשה בשנת 1995 והשפעותיו, מופיע בפרסומים קודמים בהוצאת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה: תאונות דרכים עם נפגעים - חלק א: סיכומים כלליים, לשנים: 1996, 1997 ו-1998 (פרסומים מיוחדים 1071, 1088 ו-1113, בהתאמה).

השינויים שחלו במהלך שנת 1993 ובדצמבר 1995, הביאו לחוסר סדירות בסדרת הנתונים ומקשים על השוואת הנתונים לפני השינויים ואחריהם.

עובדי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה שלקחו חלק בהכנת הפרסום:

הנהלת הלשכה:	גבי פ' צדקה - מנהלת אגף בכירה, תשתית-כלכלה
תחום תחבורה ותקשורת:	גבי ט' טל - ראש התחום, מר א' אברהם - ראש גף תעבורה
אגף שירותי מידע:	גבי צ' מובדלי, גבי ג' גלמידי
גף הוצאה לאור:	מר י' וינר - מנהל אגף בכיר, מר ש' שמריהו - מתכנת גבי ס' נח, גבי ת' בן ישי

כל הזכויות שמורות 1997-2003. מדינת ישראל (ראה תנאי שימוש)

ENGLISH

אנגלית

תפריט ראשי

כיתבו לנו

חיפוש
במאגר הסדרות

דף
הסבר